GALATABRÉFIÐ

KAFLA 1

Páll postuli - ekki sendur af mönnum né að tilhlutun manns, heldur að tilhlutun Jesú
Krists og Guðs föður, sem uppvakti hann frá dauðum -
2 og allir bræðurnir, sem með mér eru, heilsa söfnuðunum í Galatalandi.
3 Náð sé með yður og friður frá Guði föður og Drottni vorum Jesú Kristi,
4 sem gaf sjálfan sig fyrir syndir vorar, til þess að frelsa oss frá hinni yfirstandandi vondu
öld, samkvæmt vilja Guðs vors og föður.
5 Honum sé dýrð um aldir alda, amen.
6 Mig furðar, að þér svo fljótt látið snúast frá honum, sem kallaði yður í náð Krists, til
annars konar fagnaðarerindis,
7 sem þó er ekki til; heldur eru einhverjir að trufla yður og vilja umhverfa fagnaðarerindinu
um Krist.
8 En þótt jafnvel vér eða engill frá himni færi að boða yður annað fagnaðarerindi en það,
sem vér höfum boðað yður, þá sé hann bölvaður.
9 Eins og vér höfum áður sagt, eins segi ég nú aftur: Ef nokkur boðar yður annað
fagnaðarerindi en það, sem þér hafið veitt viðtöku, þá sé hann bölvaður.
10 Er ég nú að reyna að sannfæra menn eða Guð? Er ég að leitast við að þóknast
mönnum? Ef ég væri enn að þóknast mönnum, þá væri ég ekki þjónn Krists.
11 Það læt ég yður vita, bræður, að fagnaðarerindið, sem ég hef boðað, er ekki
mannaverk.
12 Ekki hef ég tekið við því af manni né látið kenna mér það, heldur fengið það fyrir
opinberun Jesú Krists.
13 Þér hafið heyrt um háttsemi mína áður fyrri í Gyðingdóminum, hversu ákaflega ég
ofsótti söfnuð Guðs og vildi eyða honum.
14 Ég fór lengra í Gyðingdóminum en margir jafnaldrar mínir meðal þjóðar minnar og var
miklu vandlætingasamari um erfikenningu forfeðra minna.
15 En þegar Guði, sem hafði útvalið mig frá móðurlífi og af náð sinni kallað,
16 þóknaðist að opinbera mér son sinn, til þess að ég boðaði fagnaðarerindið um hann
meðal heiðingjanna, þá ráðgaðist ég eigi við neinn mann,
17 ekki fór ég heldur upp til Jerúsalem til þeirra, sem voru postular á undan mér, heldur fór
ég jafnskjótt til Arabíu og sneri svo aftur til Damaskus.
18 Síðan fór ég eftir þrjú ár upp til Jerúsalem til að kynnast Kefasi og dvaldist hjá honum
hálfan mánuð.
19 Engan af hinum postulunum sá ég, heldur aðeins Jakob, bróður Drottins.

20 Guð veit, að ég lýg því ekki, sem ég skrifa yður.

21 Síðan kom ég í héruð Sýrlands og Kilikíu.

22 Ég var persónulega ókunnur kristnu söfnuðunum í Júdeu.

23 Þeir höfðu einungis heyrt sagt: "Sá sem áður ofsótti oss, boðar nú trúna, sem hann áður vildi eyða."

24 Og þeir vegsömuðu Guð vegna mín.

KAFLA 2

Síðan fór ég að fjórtán árum liðnum aftur upp til Jerúsalem ásamt Barnabasi og tók líka Títus með mér.

2 Ég fór þangað eftir opinberun og lagði fram fyrir þá fagnaðarerindið, sem ég prédika meðal heiðingjanna. Ég lagði það einslega fyrir þá, sem í áliti voru; það mátti eigi henda, að ég hlypi og hefði hlaupið til einskis.

3 En ekki var einu sinni Títus, sem með mér var og var grískur maður, neyddur til að láta umskerast.

4 Það hefði þá verið fyrir tilverknað falsbræðranna, er illu heilli hafði verið hleypt inn og laumast höfðu inn til að njósna um frelsi vort, það er vér höfum í Kristi Jesú, til þess að þeir gætu hneppt oss í þrældóm.

5 Undan þeim létum vér ekki einu sinni eitt andartak, til þess að sannleiki fagnaðarerindisins skyldi haldast við hjá yður.

6 Og þeir, sem í áliti voru, - hvað þeir einu sinni voru, skiptir mig engu, Guð fer ekki í manngreinarálit, - þeir, sem í áliti voru, lögðu ekkert frekara fyrir mig.

7 Þvert á móti, þeir sáu, að mér var trúað fyrir fagnaðarerindinu til óumskorinna manna, eins og Pétri til umskorinna,

8 því að sá, sem hefur eflt Pétur til postuladóms meðal hinna umskornu, hefur einnig eflt mig til postuladóms meðal heiðingjanna.

9 Og er þeir höfðu komist að raun um, hvílík náð mér var veitt, þá réttu þeir Jakob, Kefas og Jóhannes, sem álitnir voru máttarstólparnir, mér og Barnabasi hönd sína til bræðralags: Við skyldum fara til heiðingjanna, en þeir til hinna umskornu.

10 Það eitt var til skilið, að við skyldum minnast hinna fátæku, og einmitt þetta hef ég líka kappkostað að gjöra.

11 En þegar Kefas kom til Antíokkíu, andmælti ég honum upp í opið geðið, því hann var sannur að sök.

12 Áður en menn nokkrir komu frá Jakob, hafði hann setið að borði með heiðingjunum, en er þeir komu, dró hann sig í hlé og tók sig út úr af ótta við þá, sem héldu fram umskurninni.

13 Hinir Gyðingarnir tóku einnig að hræsna með honum, svo að jafnvel Barnabas lét dragast með af hræsni þeirra.

14 En þegar ég sá, að þeir gengu ekki beint eftir sannleika fagnaðarerindisins, sagði ég við Kefas í allra áheyrn: "Úr því að þú, sem ert Gyðingur, lifir að heiðingja siðum, en eigi Gyðinga, hvernig ferst þér þá að neyða heiðingja til að lifa að Gyðinga siðum?"

15 Vér erum fæddir Gyðingar, ekki syndarar af heiðnu bergi brotnir.

16 En vér vitum, að maðurinn réttlætist ekki af lögmálsverkum, heldur fyrir trú á Jesú Krist. Og vér tókum trú á Krist Jesú, til þess að vér réttlættumst af trú á Krist, en ekki af lögmálsverkum. Enda réttlætist enginn lifandi maður af lögmálsverkum.

17 En ef vér nú sjálfir reynumst syndarar þegar vér leitumst við að réttlætast í Kristi, er þá
Kristur orðinn þjónn syndarinnar? Fjarri fer því.
18 Fari ég að byggja upp aftur það, sem ég braut niður, þá sýni ég og sanna, að ég er
sjálfur brotlegur.
19 Því að af völdum lögmálsins er ég dáinn lögmálinu til þess að lifa Guði.
20 Ég er krossfestur með Kristi. Sjálfur lifi ég ekki framar, heldur lifir Kristur í mér. Lífinu,
sem ég lifi nú hér á jörð, lifi ég í trúnni á Guðs son, sem elskaði mig og lagði sjálfan sig í
sölurnar fyrir mig.
21 Ég ónýti ekki náð Guðs. Ef réttlæting fæst fyrir lögmál, þá hefur Kristur dáið til einskis.

KAFLA 3

Þér óskynsömu Galatar! Hver hefur töfrað yður? Þér hafið þó fengið skýra mynd af Jesú
Kristi á krossinum, málaða fyrir augum yðar.
2 Um þetta eitt vil ég fræðast af yður: Öðluðust þér andann fyrir lögmálsverk eða við að
hlýða á fagnaðarerindið og trúa?
3 Eruð þér svo óskynsamir? Þér sem byrjuðuð í anda, ætlið þér nú að enda í holdi?
4 Hafið þér til einskis reynt svo mikið? - ef það þá er til einskis!
5 Hvað um það, - sá sem veitir yður andann og framkvæmir máttarverk meðal yðar, gjörir
hann það vegna lögmálsverka yðar eða vegna þess að þér heyrið og trúið?
6 Svo var og um Abraham, "hann trúði Guði, og það var honum til réttlætis reiknað."
7 Þér sjáið þá, að þeir sem byggja á trúnni, þeir eru einmitt synir Abrahams.
8 Ritningin sá það fyrir, að Guð mundi réttlæta heiðingjana fyrir trú, og því boðaði hún
Abraham fyrirfram þann fagnaðarboðskap: "Af þér skulu allar þjóðir blessun hljóta."
9 Þannig hljóta þeir, sem byggja á trúnni, blessun ásamt hinum trúaða Abraham.
10 En bölvun hvílir á öllum þeim, sem byggja á lögmálsverkum, því að ritað er: "Bölvaður
er sá, sem ekki heldur fast við allt það, sem í lögmálsbókinni er ritað, og breytir eftir því."
11 En það er augljóst að fyrir Guði réttlætist enginn með lögmáli, því að "hinn réttláti mun
lifa fyrir trú."
12 En lögmálið spyr ekki um trú. Það segir: "Sá, sem breytir eftir boðum þess, mun lifa fyrir
þau."
13 Kristur keypti oss undan bölvun lögmálsins með því að verða bölvun fyrir oss, því að
ritað er: "Bölvaður er hver sá, sem á tré hangir."
14 Þannig skyldi heiðingjunum hlotnast blessun Abrahams í Kristi Jesú, og vér öðlast fyrir
trúna andann, sem fyrirheitið var.
15 Bræður, ég tek dæmi úr mannlegu lífi: Enginn ónýtir eða eykur við staðfesta
arfleiðsluskrá, enda þótt hún sé aðeins af manni gjörð.
16 Nú voru fyrirheitin gefin Abraham og afkvæmi hans, - þar stendur ekki "og afkvæmum",
eins og margir ættu í hlut, heldur "og afkvæmi þínu", eins og þegar um einn er að ræða,
og það er Kristur.
17 Með þessu vildi ég sagt hafa: Sáttmála, sem áður var staðfestur af Guði, getur
lögmálið, sem kom fjögur hundruð og þrjátíu árum síðar, ekki ónýtt, svo að það felli
fyrirheitið úr gildi.
18 Sé því þá svo farið, að arfurinn fáist með lögmáli, þá fæst hann ekki framar með
fyrirheiti, en Guð veitti Abraham náð sína með fyrirheiti.
19 Hvað er þá lögmálið? Vegna afbrotanna var því bætt við, þangað til afkvæmið kæmi,

sem fyrirheitið hljóðaði um. Fyrir umsýslan engla er það til orðið, fyrir tilstilli meðalgangara.

20 En meðalgangara gjörist ekki þörf þar sem einn á í hlut, en Guð er einn.

21 Er þá lögmálið gegn fyrirheitum Guðs? Fjarri fer því. Ef vér hefðum fengið lögmál, sem veitt gæti líf, þá fengist réttlætið vissulega með lögmáli.

22 En ritningin segir, að allt sé hneppt undir vald syndarinnar, til þess að fyrirheitið veitist þeim, sem trúa, fyrir trú á Jesú Krist.

23 Áður en trúin kom, vorum vér í gæslu lögmálsins innilokaðir, þangað til trúin, sem í vændum var, opinberaðist.

24 Þannig hefur lögmálið orðið tyftari vor, þangað til Kristur kom, til þess að vér réttlættumst af trú.

25 En nú, eftir að trúin er komin, erum vér ekki lengur undir tyftara.

26 Þér eruð allir Guðs börn fyrir trúna á Krist Jesú.

27 Allir þér, sem eruð skírðir til samfélags við Krist, þér hafið íklæðst Kristi.

28 Hér er enginn Gyðingur né grískur, þræll né frjáls maður, karl né kona. Þér eruð allir eitt í Kristi Jesú.

29 En ef þér tilheyrið Kristi, þá eruð þér niðjar Abrahams, erfingjar eftir fyrirheitinu.

KAFLA 4

Með öðrum orðum: Alla þá stund, sem erfinginn er ófullveðja, er enginn munur á honum og þræli, þótt hann eigi allt.

2 Hann er undir fjárhaldsmönnum og ráðsmönnum til þess tíma, er faðirinn hefur ákveðið.

3 Þannig vorum vér einnig, er vér vorum ófullveðja, þrælbundnir undir heimsvættirnar.

4 En þegar fylling tímans kom, sendi Guð son sinn, fæddan af konu, fæddan undir lögmáli, -

5 til þess að hann keypti lausa þá, sem voru undir lögmáli, - og vér fengjum barnaréttinn.

6 En þar eð þér eruð börn, þá hefur Guð sent anda sonar síns í hjörtu vor, sem hrópar: "Abba, faðir!"

7 Þú ert þá ekki framar þræll, heldur sonur. En ef þú ert sonur, þá ert þú líka erfingi að ráði Guðs.

8 Forðum, er þér þekktuð ekki Guð, þá voruð þér þrælar þeirra, sem í eðli sínu eru ekki guðir.

9 En nú, eftir að þér þekkið Guð, eða réttara sagt, eftir að Guð þekkir yður, hvernig getið þér snúið aftur til hinna veiku og fátæklegu vætta? Viljið þér þræla undir þeim að nýju?

10 Þér hafið gætur á dögum og mánuðum, vissum tíðum og árum.

11 Ég er hræddur um yður, að ég kunni að hafa haft erfiði fyrir yður til ónýtis.

12 Ég bið yður, bræður: Verið eins og ég, því að ég er orðinn eins og þér. Í engu hafið þér gjört á hluta minn.

13 Þér vitið, að sjúkleiki minn varð tilefni til þess, að ég fyrst boðaði yður fagnaðarerindið.

14 En þér létuð ekki líkamsásigkomulag mitt verða yður til ásteytingar og óvirtuð mig ekki né sýnduð mér óbeit, heldur tókuð þér á móti mér eins og engli Guðs, eins og Kristi Jesú sjálfum.

15 Hvað er nú orðið úr blessunarbænum yðar? Það vitni ber ég yður, að augun hefðuð þér stungið úr yður og gefið mér, ef auðið hefði verið.

16 Er ég þá orðinn óvinur yðar, vegna þess að ég segi yður sannleikann?

17 Þeir láta sér annt um yður, en það er eigi af góðu, heldur vilja þeir einangra yður, til
þess að þér látið yður annt um þá.
18 Það er ávallt gott að láta sér annt um það, sem gott er, og ekki aðeins meðan ég er hjá
yður,
19 börn mín, sem ég að nýju el með harmkvælum, þangað til Kristur er myndaður í yður!
20 Ég vildi ég væri nú hjá yður og gæti talað nýjum rómi, því að ég er ráðalaus með yður.
21 Segið mér, þér sem viljið vera undir lögmáli, heyrið þér ekki hvað lögmálið segir?
22 Ritað er, að Abraham átti tvo sonu, annan við ambáttinni, en hinn við frjálsu konunni.
23 Sonurinn við ambáttinni var fæddur á náttúrlegan hátt, en sonurinn við frjálsu konunni
var fæddur samkvæmt fyrirheiti.
24 Þetta hefur óeiginlega merkingu: Konurnar merkja tvo sáttmála: Annar er sá frá
Sínaífjalli og elur börn til ánauðar, það er Hagar;
25 en Hagar merkir Sínaífjall í Arabíu og samsvarar hinni núverandi Jerúsalem, því að hún
er í ánauð ásamt börnum sínum.
26 En Jerúsalem, sem í hæðum er, er frjáls, og hún er móðir vor,
27 því að ritað er: Ver glöð, óbyrja, sem ekkert barn hefur átt! Hrópa og kalla hátt, þú sem
ekki hefur jóðsjúk orðið! Því að börn hinnar yfirgefnu eru fleiri en hinnar, sem manninn á.
28 En þér, bræður, eruð fyrirheits börn eins og Ísak.
29 En eins og sá, sem fæddur var á náttúrlegan hátt, ofsótti forðum þann, sem fæddur var
á undursamlegan hátt, svo er það og nú.
30 En hvað segir ritningin? "Rek burt ambáttina og son hennar, því að ekki skal
ambáttarsonurinn taka arf með syni frjálsu konunnar."
31 Þess vegna, bræður, erum vér ekki ambáttar börn, heldur börn frjálsu konunnar.

KAFLA 5

Til frelsis frelsaði Kristur oss. Standið því stöðugir og látið ekki aftur leggja á yður
ánauðarok.
2 Takið eftir því, sem ég, Páll, segi yður: Ef þér látið umskerast, þá gagnar Kristur yður
ekkert.
3 Og enn vitna ég fyrir hverjum manni, sem lætur umskerast: Hann er skyldur til að halda
allt lögmálið.
4 Þér eruð orðnir viðskila við Krist, þér sem ætlið að réttlætast með lögmáli. Þér eruð
fallnir úr náðinni.
5 En vér væntum í andanum að öðlast af trúnni réttlætinguna, sem er von vor.
6 Í Kristi Jesú er ekkert komið undir umskurn né yfirhúð, heldur undir trú, sem starfar í
kærleika.
7 Þér hlupuð vel. Hver hefur hindrað yður í að hlýða sannleikanum?
8 Þær fortölur voru ekki frá honum, sem kallaði yður.
9 Lítið súrdeig sýrir allt deigið.
10 Ég hef það traust til yðar í Drottni, að þér verðið sama sinnis og ég. Sá sem truflar yður
mun bera sinn dóm, hver sem hann svo er.
11 En hvað mig snertir, bræður, ef ég er enn þá að prédika umskurn, hví er þá enn verið að
ofsækja mig? Þá væri hneyksli krossins tekið burt.
12 Vel mættu þeir, sem koma yður í uppnám, aflima sig.

13 Þér voruð, bræður, kallaðir til frelsis. Notið aðeins ekki frelsið til færis fyrir holdið, heldur
þjónið hver öðrum í kærleika.
14 Allt lögmálið er uppfyllt með þessu eina boðorði: "Þú skalt elska náunga þinn eins og
sjálfan þig."
15 En ef þér bítist og etið hver annan upp, þá gætið þess, að þér tortímist ekki hver fyrir
öðrum.
16 En ég segi: Lifið í andanum, og þá fullnægið þér alls ekki girnd holdsins.
17 Holdið girnist gegn andanum, og andinn gegn holdinu. Þau standa hvort gegn öðru, til
þess að þér gjörið ekki það, sem þér viljið.
18 En ef þér leiðist af andanum, þá eruð þér ekki undir lögmáli.
19 Holdsins verk eru augljós: Frillulífi, óhreinleiki, saurlífi,
20 skurðgoðadýrkun, fjölkynngi, fjandskapur, deilur, metingur, reiði, eigingirni, tvídrægni,
flokkadráttur,
21 öfund, ofdrykkja, svall og annað þessu líkt. Og það segi ég yður fyrir, eins og ég hef
áður sagt, að þeir, sem slíkt gjöra, munu ekki erfa Guðs ríki.
22 En ávöxtur andans er: Kærleiki, gleði, friður, langlyndi, gæska, góðvild, trúmennska,
23 hógværð og bindindi. Gegn slíku er lögmálið ekki.
24 En þeir, sem tilheyra Kristi Jesú, hafa krossfest holdið með ástríðum þess og girndum.
25 Fyrst andinn er líf vort skulum vér lifa í andanum!
26 Verum ekki hégómagjarnir, svo að vér áreitum hver annan og öfundum hver annan.

KAFLA 6

Bræður! Ef einhver misgjörð kann að henda mann, þá leiðréttið þér, sem andlegir eruð,
þann mann með hógværð. Og haf gát á sjálfum þér, að þú freistist ekki líka.
2 Berið hver annars byrðar og uppfyllið þannig lögmál Krists.
3 Sá sem þykist vera nokkuð, en er þó ekkert, dregur sjálfan sig á tálar.
4 En sérhver rannsaki breytni sjálfs sín og þá mun hann hafa hrósunarefni í samanburði
við sjálfan sig, en ekki miðað við aðra,
5 því að sérhver mun verða að bera sína byrði.
6 En sá, sem uppfræðist í orðinu, veiti þeim, sem uppfræðir, hlutdeild með sér í öllum
gæðum.
7 Villist ekki! Guð lætur ekki að sér hæða. Það sem maður sáir, það mun hann og
uppskera.
8 Sá sem sáir í hold sjálfs sín, mun af holdinu uppskera glötun, en sá sem sáir í andann,
mun af andanum uppskera eilíft líf.
9 Þreytumst ekki að gjöra það sem gott er, því að á sínum tíma munum vér uppskera, ef
vér gefumst ekki upp.
10 Þess vegna skulum vér, meðan tími er til, gjöra öllum gott og einkum trúbræðrum
vorum.
11 Sjáið, með hversu stórum stöfum ég skrifa yður með eigin hendi.
12 Allir þeir, sem vilja líta vel út að holdinu til, það eru þeir, sem eru að þröngva yður til að
láta umskerast, einungis til þess að þeir verði eigi ofsóttir vegna kross Krists.
13 Því að ekki halda einu sinni sjálfir umskurnarmennirnir lögmálið, heldur vilja þeir að þér
látið umskerast, til þess að þeir geti stært sig af holdi yðar.

14 En það sé fjarri mér að hrósa mér af öðru en krossi Drottins vors Jesú Krists. Sakir
hans er ég krossfestur heiminum og heimurinn mér.
15 Umskurn eða yfirhúð skipta engu, heldur að vera ný sköpun.
16 Og yfir öllum þeim, sem þessari reglu fylgja, sé friður og miskunn, og yfir Ísrael Guðs.
17 Enginn mæði mig héðan í frá, því að ég ber merki Jesú á líkama mínum.
18 Náðin Drottins vors Jesú Krists sé með yðar anda, bræður. Amen.

For other languages please go to **www.wordproject.org**